

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Obce Korejovce**, zastúpenej JUDr. JUDr. Jánom Kicom, advokátom so sídlom v Košiciach, Alžbetina 15, proti žalovaným **1/ Slovenskej republiky, Lesy Slovenskej republiky, š. p.**, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP 8, zastúpení JUDr. Irenou Sopkovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Hlavná 25., **2/ Ing. J. K.** a **3/ H. K.**, obom bývajúcim v B., obom zastúpeným JUDr. Jánom Škrabom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 200, **o návrhu žalobcu na obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 3 C 46/2010, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 4. októbra 2012 sp.zn. 5 Co 137/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením z 23. marca 2012 č.k. 3 C 46/2010-65 povolil obnovu konania vedeného na tomto súde pod sp.zn. 5 C 96/2009, v rámci ktorého sa žalobca domáhal určenia, že je spoluvlastníkom v podiele ½ pozemku parc. č. 651/2, lesné pozemky vo výmere 790525 m², vedené na LV č. X., k.ú. K., Správa katastra Svidník a ktorého žaloba bola rozsudkom Okresného súdu Svidník z 21. apríla 2010 č.k. 5 C 96/2009-47 (právoplatným vo veci samej 22. mája 2010) zamietnutá. Prvostupňový súd pri povolení obnovy tohto konania mal za to, že zo strany žalobcu sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Poukázal pritom na výpis LV č. X., k.ú. K., z ktorého vyplýva, že súčasný právny stav vlastníckych vzťahov, tak, ako je uvedený na predmetnom liste vlastníctva, je duplicitný a hodnovernosť údajov katastra o vlastníckom

práve k vyššie opísanej nehnuteľnosti zapísanej na tomto liste vlastníctva bola spochybnená v zmysle § 39 ods. 2 Katastrálneho zákona. Keďže žalobca podal návrh na obnovu konania v súlade s lehotami uvedenými v § 230 ods. 1 O.s.p., jeho návrhu vyhovel.

Krajský súd v Prešove uznesením zo 4. októbra 2012 sp.zn. 5 Co 137/2012 na odvolanie žalovaných 2/ a 3/ uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že neboli splnené podmienky povolenia obnovy konania tvrdené žalobcom a uvedené v § 228 ods.1 písm. a/ O.s.p., lebo žalobca mohol list vlastníctva č. X. kat. úz. K. ako dôkaz v pôvodnom konaní použiť (v pôvodnom konaní sa tak aj stalo). Súd prvého stupňa opomenul, že žaloba žalobcu v konaní vednom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 5 C 96/2009 bola rozsudkom tohto súdu z 21. apríla 2010 zamietnutá len z dôvodu, že sporná nehnuteľnosť je zapísaná na inom liste vlastníctva ako bolo žalované. Tento rozsudok netvorí preto prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Žalobca môže teda kedykoľvek podať žalobu tak, aby jej petit korešpondoval so súčasným zápisom na LV č. X. k.ú. K. s cieľom odstrániť duplicitný stav zápisu. V ďalšom konaní uložil prvostupňovému súdu znova sa zaoberať dôvodnosťou návrhu žalobcu na obnovu konania „naplnením podmienok daných § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.“ a posúdiť tiež dôvodnosť námietok žalovaných 2/ a 3/ vznesených v ich odvolaní.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. V mimoriadnom opravnom prostriedku vytýkal druhostupňovému súdu porušenie zákonných ustanovení o konaní pred odvolacím súdom, keď odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie z iných dôvodov, než aké boli namietané v odvolaní. Mal za to, že odvolanie podala neoprávnená osoba, a to právny zástupca žalovaných 2/ a 3/ vo svojom mene. V dovolaní podrobne opísal skutkový stav veci a právny stav vlastníckych vzťahov k sporným pozemkom. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec „pridelil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.“

Žalovaný 1/ navrhol podané dovolanie žalobcu ako neprípustné zamietnuť.

Žalovaní 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu považovali napadnuté uznesenie odvolacieho súdu za vecne i procesne správne. Dovolanie žiadali preto ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie podané proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. Toto nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.,

dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, či riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

K námietke dovolateľa, že odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie z iných dôvodov, než aké boli uplatnené v odvolaní treba uviesť, že odvolací súd z úradnej povinnosti prihliada na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Za takéto treba považovať predovšetkým vady vzniknuté v súvislosti so skúmaním niektorej z procesných podmienok prípustnosti konania. Odvolací súd mohol preto v rámci skúmania procesných podmienok prípustnosti obnovy konania prihliadnuť aj na (ne)splnenie inej procesnej podmienky prípustnosti, než ktorá bola uplatnená v odvolaní žalovaných 2/ a 3/.

Nenáležitá je aj námietka žalobcu, podľa ktorej odvolanie podáva neoprávnená osoba. Z obsahu odvolania totiž nepochybne vyplýva, že advokát JUDr. Ján Škrab odvolanie podáva nie vo vlastnom mene, ale v mene žalovaných 2/ a 3/ ako ich zástupca na základe plnomocenstva.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným 1/, 2/, 3/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však

náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože trovy žalovaných, ktoré im vznikli v súvislosti s vyjadrením ich právnych zástupcov k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2013

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová